

617.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 17 listopada 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianach i uzupełnieniach „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych”.

Na podstawie art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 580) w brzmieniu nadanym jej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1930 r., zmieniającym i uzupełniającym przepisy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 599), oraz na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 567) zarządzam co następuje:

§ 1. W „Regulaminie przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych”, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 21 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 721), zmienionym rozporządzeniami Ministra Komunikacji z dnia 25 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 822), z dnia 20 kwietnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 239), z dnia 27 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 307), z dnia 2 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 389), z dnia 6 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 400), z dnia 14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 34) oraz z dnia 25 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 357), wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W „Przepisach, dotyczących przedmiotów, przyjmowanych do przewozu kolejami żelaznymi warunkowo”, stanowiących załącznik A do § 4 Regulaminu przewozu:

I. w klasie I „Materiały wybuchowe”, I a „Materiały wybuchowe i strzelnicze”, w dziale A „Materiały wybuchowe”:

A. w 1 grupie, pod lit. a), w tytule 1 „Górnice materiały wybuchowe”:

1) pod lit. A. „Materiały wybuchowe skalne”:

a) ustęp, rozpoczynający się od wyrazów „Amonit 5”, otrzymuje następujące brzmienie:

„Amonit 5. Mieszanina 73% do 84% saletry amonowej, której część do 5% całej ilości materiału wybuchowego może być zastąpiona saletrą potasową, 2% do 12% glinu $\frac{i}{\text{albo}}$ krzemku glinu (Alsiminu), 5% do 15% nitropochodnych toluolu $\frac{i}{\text{albo}}$ naftaliny, z czego najmniej 5% ogólnej ilości materiału wybuchowego trójnitratołuolu,

0% do 4% mączki roślinnej $\frac{i}{\text{albo}}$ celulozy, 0% do 4% stałych lub płynnych węglowodorów.”;

b) po ustępie, rozpoczynającym się od wyrazów „Amonit 6”, dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującym:

„Amonit 6 trudno zamarzalny. Mieszanina 88% saletry amonowej, 3% nitrogliceryny, 1% nitroglukolu, 5% mononitronaftalenu i 3% mączki drzewnej.”;

2) pod lit. B „Materiały wybuchowe powietrzne”:

a) ustęp, rozpoczynający się od wyrazów: „Lignozyt powietrzny D”, otrzymuje następujące brzmienie:

„Lignozyt D. Mieszanina 75% saletry amonowej, 3% dwunitrotoluolu, 4% nitrogliceryny, 3% mączki drzewnej i 15% chlorku potasu.”;

b) po ustępie, rozpoczynającym się od wyrazów „Bradyt leśnorolniczy”, dodaje się trzy nowe ustępy o brzmieniu następującym:

„Lignozyt L. Mieszanina 58% saletry amonowej, 14% saletry sodowej, 10,5% mączki drzewnej, 4% nitrogliceryny, 1% dwunitrotoluolu i 12,5% soli kuchennej.

Lignozyt M. Mieszanina 43% saletry amonowej, 10,5% saletry sodowej, 9,5% saletry wapniowej, 8% nitrogliceryny, 10,5% mączki drzewnej i 18,5% soli kuchennej.

Pionkit F. Mieszanina 77,5% saletry amonowej, 4% nitrogliceryny, 4% trójnitratołuolu, 4% nadchloranu potasu, 1,5% mączki drzewnej i 9% soli kuchennej.”;

B. w 1 grupie pod lit. e) „Chloranowe i nadchloranowe materiały wybuchowe”, w tytule I „Górnice materiały wybuchowe”, lit. A „Chloranowe materiały wybuchowe”, po ustępie, rozpoczynającym się od wyrazów „Chloratyt 3”, dodaje się trzy nowe ustępy o brzmieniu następującym:

„Szedyt wzorcowy. Mieszanina 79% chloranu potasu, 1% nitronaftaliny, 15% dwunitrotoluolu, 5% oleju rycynowego.

Szedyt normalny próba 42. Mieszanina 90% chloranu potasu, 6% parafiny, 3% wazeliny, 1% żywicy kumaronowej.

Szedyt próba 14. Mieszanina 89,5% chloranu potasu, 5% parafiny, 2,5% wazeliny, 1,5% dwunitrodwufenyloaminy, 1,5% kleju stolarskiego.”;

C. w 2 grupie pod lit. f) „Dynamity i materiały wybuchowe o składzie, zbliżonym do dynamitów”, w tytule I „Górnice materiały wybuchowe”, pod lit. A. „Materiały wybuchowe skalne”:

1) po ustępie, rozpoczynającym się od wyrazów „Dynamit 1”, dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującym:

„Dynamit 1 trudno zamarzalny. Mieszanina 47,25% nitrogliceryny, 15,75% nitroglukolu, 2% bawełny kolodyjnej, 27% saletry sodowej i 8% mączki drzewnej.”;

2) po ustępie, rozpoczynającym się od wyrazów „Dynamit 2”, dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującym:

„Dynamit 2 M. Mieszanka 51% nitrogliceryny, 24% bawełny strzelniczej i 25% saletry sodowej.”;

- 3) w ustępie, rozpoczynającym się od wyrazów: „Dynamit 5”, w wierszu pierwszym: „20%” zastępuje się przez „22%”;

II. w klasie I „Materiały wybuchowe”, Ia „Materiały wybuchowe i strzelnicze”, w dziale B „Materiały strzelnicze”, w 2 grupie, w ustępie trzecim, po wyrazach „używane dla celów strzelniczych” dodaje się nowe zdanie o brzmieniu następującym:

„Prochy te mogą być przewożone jako przesyłki drobne o wadze do 200 kg.”;

III. w klasie I „Materiały wybuchowe”, w „Przepisach przewozowych dla wymienionych pod Ia, A, B i C materiałów wybuchowych”, w tytule II „Zwykle przesyłki, nie podpadające pod 1)”:

A. w dziale A „Opakowanie”, w rozdziale „Materiały strzelnicze”, po lit. d), dodaje się:

„e) wyjątki od przepisów pod a) i c) dla materiałów strzelniczych 2 grupy (prochy czarne — prasowane i ziarniste — i prochy o zbliżonym składzie, używane dla celów strzelniczych), które w ilościach o wadze do 200 kg mogą być przewożone jako przesyłki drobne.

1) Materiały strzelnicze należy ładować do szczelnych woreczków, które uniemożliwiają rozsypanie się zawartości. Woreczki należy pakować do szczelnych blaszanek lub do szczelnych, mocnych, dobrze się zamykających pudełek tekturowych. Blaszanki lub pudełka tekturowe należy pakować do mocnych naczyń drewnianych w ten sposób, aby przez wypełnienie ewentualnych próżnych miejsc wełną drzewną lub innym suchym, nadającym się do tego celu materiałem pakunkowym, uniemożliwić jakiegokolwiek poruszenie się.

Pokrywa blaszanek powinna poddawać się wewnętrznemu ciśnieniu gazów, mogących powstać wskutek pożaru materiałów strzelniczych. Pokrywa pudełek tekturowych może składać się z podwójnej kłapy o tzw. zamknięciu językowym, które musi być przytrzymane np. przez naklejenie mocnej wstęgi izolacyjnej. Materiał strzelniczy, zawarty w jednym woreczku, może ważyć najwyżej 1 kg.

2) Gwoździe żelazne, używane do przymocowania desek naczyń drewnianych, muszą być cynkowane.

3) Na naczyniach muszą znajdować się wyraźne i trwałe o barwie czerwonej napisy:

„Proch strzelniczy **Eksplodyw** tylko 200 kg”.

Prócz tego należy naczynia zamknąć plombą lub pieczęcią (przedrukiem marki), umocowaną dwiema śrubami główkowymi na pokrywie lub też znakiem naklejonym na pokrywie i ścianach, zawierającym markę ochronną.”;

B. w dziale B „Nadawanie”, w ust. (1) dodaje się drugie zdanie o brzmieniu następującym:

„Wyjątek stanowią przesyłki drobne o wadze do 200 kg prochów czarnych (prasowanych i ziarnistych) i prochów o zbliżonym składzie (materiały 2 grupy), które to przesyłki dopuszcza się do przewożenia jako przesyłki pośpieszne.”;

C. w dziale C „Zaświadczenia. Listy przewozowe”, w ust. (6) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące:

„(6) Przy przesyłkach materiałów strzelniczych grupy 1, razem z którymi dopuszcza się ładowanie soplek (1 b. pkt 2 a) i b)), a które są opakowane według niniejszych przepisów przewozowych dla wymienionych pod Ia, A, B i C materiałów wybuchowych, dział A „Opakowanie”, rozdział „Materiały strzelnicze” pod lit. d), jako też przy przesyłkach drobnych o wadze do 200 kg, prochów czarnych (prasowanych i ziarnistych) i prochów o zbliżonym składzie, używanych dla celów strzelniczych z 2 grupy materiałów strzelniczych (a które są opakowane według niniejszych przepisów przewozowych dla wymienionych pod Ia, A, B i C materiałów wybuchowych, dział A „Opakowanie”, rozdział „Materiały strzelnicze” pod lit. e), należy przestrzegać co następuje:”;

D. w dziale G „Wyznaczanie pociągów i ustalenie w nich wagonów z materiałami wybuchowymi”, w ust. (3) po wyrazach „35 kg wagi brutto” dodaje się:

„jak również przesyłki drobne o wadze do 200 kg prochów czarnych (prasowanych i ziarnistych) i prochów o zbliżonym składzie, używanych dla celów strzelniczych, wymienionych w klasie I pod Ia „Materiały wybuchowe i strzelnicze”, w dziale B „Materiały strzelnicze” w 2 grupie, ustępie trzecim i opakowanych stosownie do przepisów przewozowych, podanych w dziale A „Opakowanie”, w rozdziale „Materiały strzelnicze”, pod lit. e).”;

IV. w klasie I „Materiały wybuchowe”, Ic „Materiały zapalające i ognie sztuczne”,

A. pod pkt 2 „Zabawki pirotechniczne, wstążki zapalne.” po lit. e) dodaje się:

„f) korki trzaskające, zawierające masę palną z mieszaniny chloranu potasu z fosforem czerwonym lub mączką prochową;

g) świeczki iskrowe („ognie zimne”) z mieszaniny azotanu baru, opilek żelaznych i pyłu aluminiowego.”;

B. w „Przepisach o przewozie” w dziale A „Opakowanie”:

1) w ust. (2) po lit. e) dodaje się:

e 1) korki trzaskające powinny być mocno pakowane w pudełka tekturowe, najwyżej po 50 sztuk w każdym, przy czym korki te powinny być przyklejone do dna pudełek lub umocowane do tego dna w inny sposób, a próżne miejsca między korkami wypełnione suchą mączką drzewną lub korkową. Poza tym zawartość pudełka musi być przykryta warstwą waty lub innym równie elastycznym materiałem i następnie na pudełka powinna być nałożona pokrywka o ściśle zachodzących na ścianki pudełka brzegach, sięgających do dna pudełka. Pudełka gotowe powinny być złączone za pomocą sznurka lub pasków papierowych w paczki, zawierające najwyżej 100 sztuk korków, przy czym paczki te powinny być tak mocno i pewnie związane, aby mączka drzewna wskutek rozluźnienia w żaden sposób nie mogła się z pudełek wysypać. Najwyżej 5 takich paczek pakuje się w mocny papier i następnie układa się w mocne, ściśle i dobrze domykane skrzynie drewniane.

e 2) świeczki iskrowe („ognie zimne“) powinny być zapakowane do pudełek tekturowych lub torebek papierowych, a kilka takich pudełek lub torebek należy zawinać mocnym papierem w paczki, mogące zawierać najwyżej 144 sztuki „ogni zimnych“ każda, które układa się do mocnych ściśle i dobrze domykanych skrzyń drewnianych.”;

2) w końcu ust. (5) dodaje się nowe zdanie o brzmieniu następującym:

„Waga brutto skrzyni z przedmiotami, wymienionymi w ust. 2 lit. f), nie może przekraczać 100 kg.”;

V. w klasie I „Materiały wybuchowe“ I d „Gazy zgęszczone, skroplone i rozpuszczone pod ciśnieniem“, w „Przepisach o przewozie“:

A. w dziale B „Badanie urzędowe naczyń“, w ust. (2) lit. b) i w ust. (3) lit. a) wyraz „siarkowego“ zastępuje się przez „siarkawego“.

B. w dziale F „Wyjątki od przepisów, zamieszczonych pod A—E,“ w ust. (1) wyraz „siarkowym“ zastępuje się przez „siarkawym“, a wyraz „siarkowy“ przez „siarkawy“;

VI. w klasie I „Materiały wybuchowe“ I e „Materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy zapalne lub podtrzymujące palenie“, w pkt 2 wyrazy „Węglík wapniowy, karbid“ zastępuje się przez „Węglík wapnia (karbid)“;

VII. w klasie VI „Materiały budzące odrazę i wydziałające woń przykrą“:

A. w pkt 2 skreśla się wyraz „niesolone“ i dodaje się odsyłacz¹⁾ o brzmieniu następującym:

„¹⁾ Za skóry świeże uważa się wszystkie skóry niesolone i solone, które ociekają w uciążliwej ilości krwawą, słoną posoką. Dobrze nasolone skóry, zawierające wilgoć tylko w ilości koniecznej przy soleniu, nie podlegają żadnym specjalnym warunkom przewozu“.

B. w „Przepisach o przewozie“, w dziale B „Inne przepisy“, w ust. (7) w nawiasie po wyrazach „z wyjątkiem“ dodaje się: „suchej sierści świńskiej, suchej szczeciny świńskiej,“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1936 r.

Minister Komunikacji: *Ulrych*

618.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 17 listopada 1936 r.

wydane co do §§ 25 — 29 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości, w sprawie wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 grudnia 1930 r. o żandarmerii.

Na podstawie art. 5 i 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 grudnia 1930 r. o żandarmerii (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 2, poz. 6) zarządzam co następuje;

Rozdział I

Osobowy zakres działania żandarmerii.

Do art. 1.

§ 1. (1) Osobowy zakres działania żandarmerii rozciąga się na osoby wymienione w art. 2 — 4 prawa o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 76, poz. 536).

(2) Poza osobami wymienionymi w ust. (1) osobowy zakres działania żandarmerii rozciąga się również na osoby cywilne, co do których, w myśl szczególnych przepisów dopuszczalna jest ingerencja władz i organów wojskowych celem utrzymania bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego.

§ 2. Działalność służbowa żandarmerii, jako wojskowego organu przeznaczonego do utrzymania bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego, ma — w stosunku do osób nie podlegających jej osobowemu zakresowi działania — charakter pomocniczy i odnosi się:

- a) do przypadków schwytania tych osób na gorącym uczynku przestępstwa, ściganego z urzędu lub bezpośrednio potem w czasie pościgu, jeżeli natychmiastowe wkroczenie cywilnych organów bezpieczeństwa publicznego jest niemożliwe;
- b) do przypadków popełnienia w budynku zajęтым przez siły zbrojne, albo w obrębie jednostki wojskowej (formacji, zakładu, urzędu) przestępstwa ściganego z urzędu, nie należącego do właściwości sądów wojskowych.

Rozdział II

Rzeczowy zakres działania żandarmerii.

Do art. 2.

§ 3. (1) Działalność służbowa żandarmerii, jako wojskowego organu przeznaczonego do utrzymania bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego, polega:

- 1) na obowiązku służbowym zapobiegania i ścigania przestępstw w stosunku do osób wymienionych w §§ 1 i 2 (służba sądowo-policyjna);
- 2) na obowiązku służbowym współdziałania z dowódcami jednostek i miejscowymi władzami wojskowymi (komendantami garnizonów) w kierunku utrzymania porządku i karności w siłach zbrojnych (służba wojskowo-policyjna);
- 3) na ochronie osób i rzeczy, w myśl obowiązujących przepisów (służba ochronna);
- 4) na udzielaniu pomocy (asystencji) władzom cywilnym w ramach obowiązujących przepisów o udzielaniu pomocy wojskowej władzom cywilnym (służba asystencyjna).

(2) Używanie żandarmerii do czynności nie wchodzących w zakres jej działalności służbowej jest niedopuszczalne.

A. SŁUŻBA SĄDOWO - POLICYJNA.

§ 4. W służbie sądowo-policyjnej organa żandarmerii występują „w imieniu prawa“. Ponoszą one